

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XLI. Latro, cui obtruntatum fuerat caput, non potest priùs
emori, quām sacerdoti peccata sua confessus fuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

MIRACULUM XLI.

*in latro, cui obtruncatum fuerat caput, non potest prius emori,
quam sacerdoti peccata sua confessus fuerit. animi, & carnis dolorum*

Pauperis puellae paruam domum sur ingressus,
uit aliquid auferret; cum de uarijs feb. sermo
probocidisset, sonitus tollam, licet ad huc tenet aetate acta
res esset, ieiunare. Scisoltatus est, quinam illud face-
ret, quae respondit id a se eam ob rem flem, quia scie-
bat a multis pro certo haberet, eum qui die Virginis
consecratio ieiunasset, non posse prius emori, quam
ex animo peccatorum omnium poenituisse. Puellae
exemplo, & ipse illo dilectuane insinuit. Damnatus
est ob innumerabilia delicia, & cum obtruncatum esset
caput, res dictu mirabilis, caput ipsius clavabat, ut
sibi confessionis sacramentum imperaret. Sacerdo-
te properè accito, & cum corpore capite conjuncto,
summa virginis clementia, non sine maximo dolore,
quicquid dimiserat, ipse si latenter aperte indicauit,
& confessus est. Quoniam etiam in omnium conspicere
statim est, immortale illud beneficium. Virginis pie-
tate prouenisse, cuius ad laude diem illum ieiunans
ut sibi concederetur, ne absq; Ecclesiae sacramentis
ex hac uita migrabat. Quamobrem cacodaemones,
qui libidinum inhibant, qui Virginis conspectum,
& sacra fabiae confessionis uith ferre non possunt
illinc ad tenebras floscas, sed estrepente deuolarunt. Ille
uero pax a Deo prius impetrata, animam est lauit in
Ecclisie peditinaque Haereticorum & impiorum oppositorum quas
cene-

-IM V

tenetib[us] se splendidissimae ueritatis luci offundere
posse existimant? Adhuc ne audebunt negare, & dif-
fiteri, uim tantam confessioni dinesse, quantum pios
omnes fateri oportet. Hucusq[ue] in tenebris orerentur
rōne latere decernunt adhuc in fallacijs latere sta-
tuunt? Huic i[n]miraculo non dissimile est illud, quod in
adolescente euenit, qui saepissime Virginem saluta-
bat. Furto non admisso, capit[us] poena multatus est; sed
caput semper fari, & loqui perrexit, donec illi per op-
portuna sacra certa uitae salus, & quies allata est.

M I R A C U L U M . Miles, cuius membra in innumeris parteis dissecta, ac dissi-
pata erant, non potest animam effundere, antequam se con-
fessione pura expiarit.

Sub quodam arcis praefecto, tres fratres una eolu-
dem tempore stipendia gesserant. ab illo postea
dimisi, in proximis siluis latentes quotidie uia-
toribus maximum damnum afferebant. Arcis praefe-
ctus, prouinciae illis hominibus expiandae cupidissi-
mus, duos ex illis captos suspendi iusserit. In illo igitur,
qui effugerat, quotidie furor crescebat, atq[ue] eius
animus in uiatores siebat immitior; qui tamē Dei in-
stinctu saeuia, & indomiti animi sui sensum sacerdoti
confessus est. Et tam nefando uitae genere illum Sa-
cerdos abstrahere miris modis nitebatur. At ip-
se animo penitus statuerat, nolle se prius unquam
tundendi, rapiendi, & posternandi finem facere;
quam morte fratri, praefecti illius necesse ultius fuisset;

201301

V 2 Illumq.